

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 167-ҳадис

167 - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامُ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جُنَاحٌ، فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٌ أَحَدِكُمْ، فَلَا يَرْفَثِ يَوْمَئِنِدٍ وَلَا يَسْخَبُ، فَإِنْ سَابَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ، فَلْيَقُلْ: إِنِّي امْرُؤٌ صَائِمٌ، وَالَّذِي تَفْسُنُ حُمَّادٌ بِيَدِهِ، لَكُلُوفٌ فِيمَ الصَّائِمِ أَطْبَعُ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانٌ يَفْرَحُهُمَا، إِذَا أَفْطَرَ فَرَحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرَحَ بِصَوْمِهِ».

[1638، م 1894، خ 764، ت 1151، س 2213، د 2363، جه 764]

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳу айтади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам шундай дедилар: «Аллоҳ азза ва жалла: «Одам боласининг ҳамма амали ўзи учун, фақат рўза Мен учундир. Унинг учун мукофотни Ўзим бераман», деди. Рўза қалқондир. Бирортангиз рўза тутган бўлса, ўша куни уят сўз гапирмасин, бақир-чақир қилмасин. Агар кимдир у билан сўкишмоқчи ёки уришмоқчи бўлса, «Мен рўзадорман», десин. Мұҳаммаднинг жони қўлида бўлган Зотга қасамки, рўзадорнинг оғзининг ҳиди қиёмат куни Аллоҳнинг наздида мушкнинг ҳидидан хушбўйроқдир. Рўзадор қувонадиган икки қувонч бор: оғиз очгандага қувонадига қувонади, Роббига етишганда тутган рўзасига қувонади».

Ином Бухорий, Муслим, Термизий, Насаий, Абу Довуд ва Ибн Можса ривоят қилишишган.

NUBUVVAT MARVARIDLARI